

Sygnatura akt VIII C 333/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko R. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9,66 zł (dziewięć złotych sześćdziesiąt sześć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 155,50 zł (sto pięćdziesiąt pięć złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 26 października 2016 roku do dnia 30 grudnia 2016 roku i od kwoty 81,50 zł (osiemdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 31 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
3. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych powodowi.

Sygn. akt VIII C 333/17

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2016 roku powód - (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu R. J. powództwo o zapłatę kwoty 9,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 155,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że łączna wysokość zadłużenia pozwanego z tytułu niezapłaconych, skapitalizowanych odsetek wynosi 9,66 zł, która to kwota stanowi należność odsetkową wynikającą z sumy ustawowych odsetek za opóźnienie naliczonych od następnego dnia po dniu wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych oraz ich wartości do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Obok wskazanej kwoty żądaniem pozwu objęte są odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej w kwocie 155,50 zł, wynikającej z nieuiszczenia należności z tytułu not obciążeniowych nr: (...) na kwotę 73,30 zł oraz (...) na kwotę 82,20 zł, od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powód wskazał, że wystąpił z osobnym pozwem przeciwko pozwanemu o zapłatę kwoty należności głównej, tj. 155,50 zł w drodze elektronicznego postępowania upominawczego. Niniejszym pozwem powód dochodzi jedynie odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty.

Pełnomocnik powoda podniósł, że z uwagi na nieuregulowanie w terminie przez pozwanego zobowiązań finansowych wynikających z obowiązującej pozwanego umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co w konsekwencji doprowadziło do jej rozwiązania przez operatora z przyczyn leżących po stronie pozwanego, po stronie operatora powstało uprawnienie do naliczenia kary umownej w wysokości określonej w warunkach umowy lub regulaminu promocji, z uwzględnieniem wysokości przyznanej ulgi.

Powodowa spółka zawarła z wierzycielem pierwotnym umowę przelewu przedmiotowej wierzytelności.

(pozew k. 6-7v)

W dniu 13 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości. W sprzeciwie pozwany zaprzeczył wysokości żądanej kwoty.

Do sprzeciwu pozwany załączył porozumienie zawarte między stronami o spłacie zadłużenia wynikającego z orzeczenia Sądu - nakazu zapłaty z dnia 03.11.2016r., sygn. akt VI Nc-e 1816737/16 wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, w treści którego wskazano, że dłużnik zobowiązuje się do spłaty zadłużenia określonego na łączną kwotę 245,50 zł. Pozwany załączył ponadto potwierdzenie dokonania transakcji na rzecz powoda na kwotę 74 zł.

(nakaz zapłaty k. 19, sprzeciw k. 26-29, kserokopia porozumienia k. 31, potwierdzenie dokonania transakcji k. 33)

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał żądanie pozwu podnosząc, że wskazana w sprzeciwie ugoda dotyczy należności głównej dochodzonej w sprawie VI Nc-e (...) prowadzonej w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Kwota 74,00 zł uiszczona na poczet wskazanej sprawy wpłynęła na konto powoda w dniu 30 grudnia 2016 roku.

(pisma procesowe pełnomocnika powoda z dn. 10.03.2017r. k. 38)

Na rozprawie poprzedzającej ogłoszenie wyroku pełnomocnik powoda i pozwany nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 58)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany R. J. zawarł w dniu 18 września 2010 roku z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na mocy której operator zobowiązany był do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych, zaś pozwany do uiszczania należności wynikających z wystawionych przez operatora dokumentów księgowych. W umowie strony nie wskazały jako formy otrzymywania faktur ich przesył drogą elektroniczną, przy czym aby dostawać faktury w formie elektronicznej potrzebne było zamówienie tej usługi przez pozwanego, czego jednak ten nie zrobił.

W dniu 10 września 2013 roku pozwany zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług (...) na mocy, której operator zobowiązany był do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych - przesył Internetu, zaś pozwany do uiszczania należności wynikających z wystawionych przez operatora dokumentów księgowych - faktury VAT. W umowie strony nie wskazały jako formy otrzymywania faktur ich przesył drogą elektroniczną, przy czym aby dostawać faktury w formie elektronicznej potrzebne było zamówienie tej usługi przez pozwanego na wskazany przez niego adres, czego jednak ten nie zrobił.

W dniu 4 listopada 2015 roku (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła na pozwanego dokument nazwany „Rozliczenie z Klientem nr (...)” na kwotę 82,20 zł. W treści dokumentu wskazano, że ten stanowi „rozliczenie dodatkowe”.

W dniu 4 grudnia 2015 roku (...) Spółka Akcyjna w W. wystawiła na pozwanego dokument nazwany „Rozliczenie z Klientem nr (...)” na kwotę 82,20 zł. W treści dokumentu wskazano, że ten stanowi „rozliczenie dodatkowe”.

Kserokopie powyższych umów złożone do akt sprawy nie są potwierdzone za zgodność z oryginałem.

(kserokopia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 47-49, kserokopia umowy o świadczenie usług (...) k. 50-52, kserokopia rozliczenia dodatkowego nr (...) k. 46, kserokopia rozliczenia dodatkowego nr (...) k. 45, okoliczności bezsporne)

W dniu 10 sierpnia 2016 roku (...) Spółka Akcyjna w W. zawarła z powodem umowę o przelew wierzytelności.

Do pozwu załączono wyciąg z listy dłużników, w którym wskazano, że ten dotyczy umowy cesji z dnia 23 sierpnia 2016 roku. Jako dłużnika wskazano R. J. a jako kwotę zadłużenia kwotę 155,50 zł wynikającą z dokumentów księgowych: (...) - 73,30 zł oraz (...) - 82,20 zł.

(kserokopia umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności k. 9v-11, wyciąg z listy dłużników k. 12v)

W dniu 3 października 2016 roku powód sporządził pismo zatytułowane „przesądowe wezwanie do spłaty zadłużenia”, w treści którego poinformował pozwanego o dokonanej cesji wierzytelności jednocześnie wzywając dłużnika do spłaty zadłużenia. W aktach sprawy brak jest dowodu doręczenia przedmiotowego pisma pozwanemu, czy choćby dowodu jego nadania. Kserokopia przedmiotowego pisma złożona do akt sprawy nie jest potwierdzona za zgodność z oryginałem.

(kserokopia przesądowego wezwania do zapłaty k. 8)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 listopada 2016 roku Referendarz Sądy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1816737/16 zasądził od R. J. na rzecz (...) Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. kwotę 155,50 zł oraz kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnianiu pozwu w przedmiotowej sprawie powód wskazał, że dochodzona należność wynika z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zwartej przez pozwanego z cedentem i stanowi konsekwencję nieuregulowania należności wynikających z faktur VAT nr: (...) w wysokości 73,30 zł oraz (...) w wysokości 82,20 zł. Przedmiotowe orzeczenie jest prawomocne.

Strony, na wniosek pozwanego, który ma bardzo trudną sytuację materialną, jest ciężko chory i stara się o rentę, zawarły porozumienie w sprawie ratalnej spłaty zadłużenia wynikającego z nakazu zapłaty z dnia 3 listopada 2016 roku wydanego w sprawie VI Nc-e (...) w łącznej wysokości 245,50 zł. Zadłużenie miało zostać spłacone w dwóch ratach.

W dniu 29 grudnia 2016 roku, pozwany przelał na konto powoda, wskazane przez powoda w podpisanym porozumieniu, kwotę 74 zł. Wskazana kwota wpłynęła na konto powoda w dniu 30 grudnia 2016 roku.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Nc-e (...), pozew w sprawie Nc-e (...), pismo pozwanego k. 30, porozumienie o spłacie zadłużenia k. 31-32, potwierdzenie transakcji k. 33, pismo procesowe pełnomocnika powoda z dn. 06.03.2017r. k. 38, okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w zakresie kwoty 9,66 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 155,50 zł od dnia 26 października 2016 roku do dnia 30 grudnia 2016 roku oraz od kwoty 81,50 zł od dnia 31 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Powód dochodził przedmiotowym powództwem jedynie należności odsetkowych z tytułu nieuiszczenia należności głównej wynikającej z dokumentów księgowych nr: (...) na kwotę 73,30 zł oraz (...) na kwotę 82,20 zł. Powód domagał się przy tym należności 9,66 zł tytułem odsetek naliczonych od należności głównej za okres od dnia płatności

poszczególnych dokumentów, tj. od dnia 19 listopada 2015 roku od kwoty 73,30 zł wynikającej z dokumentu nr (...) oraz od dnia 19 grudnia 2015 roku od kwoty 82,20 zł wynikającej z dokumentu nr (...), do dnia wniesienia pozwu oraz dalszych odsetek za opóźnienie od łącznej kwoty zadłużenia głównego
- 155,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Reasumując strona powodowa domagała się przedmiotowym powództwem wyłącznie odsetek ustawowych od należności głównej, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetek ustawowych za opóźnienie. Żądaniem pozwu nie były objęte odsetki od odsetek.

Zgodnie z treścią art. 481 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Odsetki są zatem akcesoryjnym świadczeniem ubocznym, przy czym odsetki wskazane w art. 481 k.c. należą się, co oczywiste wyłącznie za czas opóźnienia
- za każdy dzień opóźnienia (por. wyrok SN z dnia 8 marca 2002 r., III CKN 548/00, OSNC 2003, nr 5, poz. 60, Ciszewski Jerzy (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, wyd. II, Kidyba Andrzej (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część ogólna, wyd. II).

Tym samym z chwilą spełnienia świadczenia głównego, od którego odsetki są naliczane, ustaje prawo do ich naliczania bowiem dłużnik od tej chwili przestaje być w opóźnieniu.

Skoro zatem w przedmiotowej sprawie powód dochodził jedynie należności ubocznych, tj. odsetek od należności głównej w wysokości 155,50 zł, zasądzonej prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 1816737/16, to odsetki należą się wierzycielowi jedynie za czas opóźnienia, tj. do czasu spełnienia świadczenia głównego. W sprawie niespornym było przy tym, że pozwany spełnił w dniu 30 grudnia 2016 roku świadczenie główne w zakresie kwoty – 74,00 zł. Tym samym odsetki w tym zakresie należą się powodowi jedynie do tego dnia.

W konsekwencji Sąd zasądził kwotę 9,66 zł, tytułem należnych odsetek za czas opóźnienia od należności głównej za okres od dnia płatności do dnia wytoczenia powództwa oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 26 października 2016 roku, tj. od dnia wytoczenia powództwa od należności głównej – 155,50 zł do dnia 30 grudnia 2016 roku (kiedy to pozwany uiszczył na rzecz powoda kwotę 74 zł na poczet należności głównej) oraz odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 81,50 zł (155,50 zł – 74 zł
= 81,50 zł) od dnia 31 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo zasługiwało na oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze trudną sytuację życiową i majątkową pozwanego, która w ocenie Sądu oceniana przez pryzmat zasad współżycia społecznego, uzasadnia odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu cywilnego a także z uwagi na charakter sprawy. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki właśnie szczególny wypadek zachodzi w stosunku do pozwanego, dlatego też Sąd nie obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony powodowej. Przy czym wskazać również należy, że strona powodowa mimo potwierdzenia uiszczenia przez pozwanego na poczet należności głównej kwoty 74 zł w żaden sposób nie zmodyfikowała swojego roszczenia odsetkowego dochodzonego przedmiotowym powództwem.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.